

(...dünden devam)

[illegible]

106'ncı âyetin tefsîrinde Mekke'de bazı kimselerin Müslüman olmuş iken işkence karşısında sadece dil ile inkâr etmek zorunda kaldıkları rivayet edilir. Bu zorlananlar arasında 'Ammâr, babası Yasir, annesi Sümeyye, Suhayb, Bilâl, Habbâb, Sâlim ve Hadramî'nin kölesi Cebr de vardı. Babası ve annesi işkence ile ödürülen 'Ammâr, gönülden değil, fakat diliyle inkâr etmek zorunda kalmış, böylece ölümden kurtulmuştu.

—Ammâr inkâr etti, denilince Hz. Peygamber:

—Hayır, 'Ammâr, başından tâ ayağına kadar imanla doludur, iman onun etine, kanına karışmıştır, demiş, ağlayarak yanına gelmiş olan 'Ammâr'ın gözlerini silmiş ve ona:

—Ağlama, eğer sana kötülük etmeğe kalkarlarsa onlara söylediğin sözleri yine söyle, buyurmuştur (Mefâtîhu'l-ğayb: 20/121; İbn Kesîr Muhtasarı: 2/348).

4) Dua Mecmuasında İslam çoğunluğunun genel kanaatini yazdım. Gerçekte Kurban hac yapanlar içindir. Onlar için vaciptir. Hac yapmayanların kurban kesmeleri farz, vacip veya sünnet de değildir. Hacca gitmeyenin kurban kesmesi gerekmez. Ama şimdi insanlar namaz kılmazlar, oruç da tutmazlar kurban kesmekte birbirleriyle yarış halindedirler. Ben bunu anlatmaya çalıştım.

5) Hac için iki şart vardır: Arefe günü Arafat'ta durmak, bayram günü de ziyaret tavafında bulunmak, yani Ka'be'yi ziyaret etmek. Bundan sonra iki veya üç geceyi Mina'da geçirmek. Bunların toplamı iki üç gündür. Hac pek ala bu iki üç günde tamamlanır. Medîne'ye gitmek Haccın gereklerinden değildir. Elbette Medîne'ye gidip Hz. Peygamber'in Mescidinde namaz kılmak ve onun kabri şerifini ziyaret etmek güzeldir ama bu, Haccın farzlarından değildir. Medîne'ye gitmeyenin de ilik iki şartı yetiren getirmişe haccı tamamdır.
